

Medlemmer om at stille dette Forslag . . . (K. M. Klausen): Det ved Ministeren jo ikke noget om). I hvert Fald er der ingen Fiskeriforeninger eller nogen af dem, der repræsenterer Fiskerne, der have haft Bud til de to ærede Medlemmer. Dansk Fiskeriforening har sat sig i Bevægelse for at raade Bod paa den Skade, som Stormen gjorde overfor Fiskerne, og det forekommer mig derfor, at det vilde være ret naturligt nu at lade denne Forening se, om den ikke ved privat Initiativ var i Stand til at raade Bod paa denne Skade.

Men ogsaa i en anden Henseende er det et ret mærkeligt Forslag. Det forekommer mig nemlig, at en Sag som denne ikke kan lade sig ordne ved, at der stilles et Ændringsforslag her paa Finansloven. Hvis man vil ind paa det, som dette Forslag tilsigter, synes jeg, man maa gaa en helt anden Vej. Man maa komme med et selvstændigt Forslag, og dette selvstændige Forslag maa gaa ud paa at stille alle Landets Borgere lige. Man kan ikke pille en Del af vort Samfunds Medlemmer ud og stille dem helt ekstraordinært gunstige i Sammenligning med andre Samfundsmedlemmer. Vil man ind paa det, som dette Forslag søger at komme ind paa, at erstatte den Skade, som Vejrforhold og Naturbegivenheder forarsage, maa man medtage alle, der ere udsatte for saadan Skade. Man maa for det første tage alle Landmændene med. Det vil vistnok erkendes, at der er ingen, der er saa udsat som Landmændene for at lide Skade paa Grund af Vejrforhold og Naturbegivenheder. Storme have jo gjort adskillig Skade paa Landmændenes Bygninger f. Eks. Men der er andre Omraader, hvor Vejrforholdene kunne gøre meget mere Skade. Som det ærede Medlem ved, havde vi sidste Sommer en lang Periode, hvor Tørken mange Steder her i Landet gjorde Skade. I det nordlige Jylland var der saa godt som Misvækst paa Grund af den langvarige Tørke. Vilde man nu komme ind paa det, som de to ærede Medlemmer her søge at komme ind paa, forekommer det mig, at saa maa de Landmænd, der vare saa uheldige at lide ved det tørre Vejr sidste Sommer, ogsaa have Erstatning. Det sker ikke saa sjældent, at Nattefrosten om Foraaret kan gøre ret stor Fortrød for mange Landmænd. Vil man ind paa dette, maa man ogsaa tage saadanne Begivenheder med. For nogle Aar siden blev der flere Steder omkring i Landet af Oldenborrelarven foranlediget meget stor Skade, en Skade,

hvis den blev opgjort, sikkert vilde gaa op i adskillige Millioner af Kroner. Vil man ind paa det, de to ærede Medlemmer foreslaa, maatte Staten ogsaa træde til her og yde Erstatning, og saaledes fremdeles paa adskillige andre Omraader. Denne Sag er af saa gennemgribende Betydning, at den ikke kan løses ved et Ændringsforslag til Finanslovens 3die Behandling.

Det er selvfølgelig meget beklageligt, at den Slags Skade indtræffer, men jeg ved ikke andet, end at det hittil har været en god Regel i saadanne Tilfælde at anmode baade Fiskere og andre, der kunne lide Skade, om at sørge for at forsikre. Er Skaden for stor til, at Forsikringsselskaberne kunne magte den, er der en anden Vej at gaa, nemlig ved privat Indsamling at søge at hjælpe disse uheldige Mennesker. Det er de to Veje, som jeg tror, man maa frem ad, derimod ikke ad den Vej, som de to ærede Medlemmer ere inde paa med deres Forslag.

Det ærede Medlem omtalte i Gaar, at der til Landbrugsministeriet var indkommet et Andragende fra det bornholmske Søforsikringsselskab om Statstilskud. Det er rigtigt nok, men Landbrugsministeriet har ikke ment det rigtigt at fremsætte Forslag derom. Jeg skal for øvrigt oplyse, at dette Selskab havde en Reservefond af 19,000 Kr., og den Erstatning, som det skal udrede i Anledning af Stormskaden den 31. December, andrager omtrent 14,000 Kr. Det vil deraf ses, at der ikke er særlig Grund for Staten til i alt Fald nu at yde et Ekstratilskud til dette Selskab. Det kan fuldt ud klare sine Forpligtelser og har endda en ikke saa ganske lille Reservefond tilbage. For øvrigt vil jeg gerne henstille til dette bornholmske Søforsikringsselskab, om det ikke maatte finde det rigtigt at gaa ind under et større Søforsikringsselskab, som vi have her i Landet, og hvortil Staten yder et aarligt Tilskud af 20,000 Kr. Det forekommer mig at være det naturligste, at Forsikringen samles under et, ogsaa for at Selskabet kan nyde godt af den Støtte, som Staten yder paa dette Omraade.

Dermed tror jeg tilstrækkelig at have omtalt de Forslag, der ere stillede af Mindretallet. Jeg skal slutte med at opfordre det høje Ting til at forkaste disse Forslag, som efter min Mening ere uheldige paa flere Maader.

Ordføreren (Blem): Jeg ønsker kun at gøre nogle Bemærkninger angaaende de